

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det lovforslag, vi her behandler, drejer sig alene om en varmeydelse til pensionister, der har haft problemer med deres varmeudgifter. På den baggrund kan vi selvsagt ikke støtte et forslag, der går ud på at give en generel forbedring til pensionisterne, og derfor må ændringsforslaget afvises. Hvis man skal hjælpe de pensionister, der har varmemproblemer, må det selvfølgelig specificeres i forhold til den gruppe og ikke til pensionistgruppen som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af Alfred Hansen (DR) og Lis Starcke (DR) (se foran) forkastedes, idet 28 stemte for, 129 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 157 stemmer.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af:

Forslag til lov om helligdagsarbejdsløshedsunderstøttelse

[Af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 98. Fremsat 17/1 80. Første behandling 14/2 80. Betænkning 22/5 80. Anden behandling 28/5 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Glistrup (FP):**

Der er næsten fuldstændig enighed mellem medlemmerne af dette folketing om, at det vil være særdeles ulykkeligt, om vi skulle gå ind i den kommende jule- og nytårsperiode med en udformning af § 85 a i arbejdsløshedsunderstøttelsesloven, som den i øjeblikket foreligger. Erfaringerne har nemlig vist, at den kræver umådelig store administrationsanstrengelser og i et tusindtal af tilfælde virker på en måde, som alle kan være enige om er aldeles urimelig. Derfor er det absolut nødvendigt – det er der også almindelig enighed om – at man i god tid, før vi går ind i jule- og nytårsperioden, skal have ændret på de bestemmelser, der gælder i øjeblikket.

Det, som vi nu skal stemme om, er, hvilket sikkerhedsnet vi skal have i den periode, vi går ind i, hvis det nu skulle indtræffe, som det jo hænder i det politiske liv, at man ikke når at få reglen ændret, at man ikke når at blive enig om det, at man ikke i folketinget får arbejdsvilkår, der er rolige nok til at klare det. De, der stemmer nej til det foreliggende lovforslag – med arbejdsministeren i spidsen – er ude på at spille en gang russisk roulette; de går ud fra, at det går nok alt sammen. Det sikkerhedsnet, som fremskridtspartiets lovforslag tilbyder, og som man vil opnå, hvis man stemmer ja, indebærer, at vi kommer til at gå ind i jule- og nytårsperioden med den ordning, som har været gældende i 1978 og alle tidligere år, og så forfærdelig var ordningen nu ikke på det område i 1978 og tidligere år, at man kan sige, det er en fuldstændig uacceptabel løsning. Tværtimod vil enhver, der har fulgt dette spørgsmål, vide, at der aldrig har været en sådan utilfredshed – berettiget utilfredshed – og en sådan diskussion om emnet som den, der var i 1979 og efter jule- og nytårsperioden 1979.

Når vi alligevel kun skal afgøre, hvad den subsidiære løsning skal være, for det tilfælde, at folketingsflertallet ikke i god tid inden den 14. december 1980 har truffet en anden løsning, må det for enhver, der gider tænke logisk og sagligt, være oplagt, at man skal stemme for lovforslaget. Det er bedre at have løsningen fra 1978 og tidligere år end miskmaskforvirringen fra 1979. Derfor må resultatet være, at man stemmer ja til det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.